

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 257/23	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 8 lutego 2023 r., sygn. akt III K 159/21.			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie			

o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		

	w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1.1.6. Dowody nieuwzględnione				

<p>przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>Obrońca oskarżonego B. G. zarzucił zaskarżonemu rozstrzygnięciu rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego kary 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, której wymiarzenie nastąpiło z naruszeniem zasad zarówno prewencji ogólnej, jak i szczególnej, a nadto bez należytego uwzględnienia stopnia zawinienia oskarżonego, jego właściwości i</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	warunków osobistych.			
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
<p>W pierwszej kolejności stwierdzić należy, Sąd Okręgowy prawidłowo zgromadził materiał dowodowy, a następnie wszystkie dowody w sposób staranny ocenił. Wskazał, które z dowodów uznał za wiarygodne, a które nie i dlaczego, a poczynionych ustaleń faktycznych, przyjętej kwalifikacji prawnej czynu skarżący nie kwestionuje.</p> <p>Kontrola orzeczenia o karze wykazała, że i w tej części zaskarżony wyrok jest prawidłowy, na co wprost wskazują pisemne motywy zaskarżonego wyroku.</p> <p>Skarżący eksponując, iż oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia, a w odwecie współoskarżeni</p>				

zademonstrowali
wobec niego agresję
i chociaż złożył
wniosek o
dobrowolne
poddanie się karze
był długotrwale
tymczasowo
aresztowany nie
zauważa, iż z
pisemnych
motywów
zaskarżonego
wyroku wprost
wynika, iż Sąd
merytoryczny
poczytał na korzyść
B. G. nie tylko
jego przyznanie
się do popełnienia
zarzucanego mu
czynu, ale i postawę
prezentowaną w
toku postępowania
karnego. Przy czym
z pola widzenia Sądu
nie mogła umknąć
uprzednia karalność
oskarżonego (za
czyny z art. 209 §
1 kk i art. 13 §
1 kk w zw. z art.
283 kk i to na
kary łagodniejszego
rodzaju) oraz bardzo
wysoka społeczna
szkodliwość jego
czynu. Oskarżony
w ramach jednego
czynu aż
czterokrotnie
udzielił pomocy do
dokonania włamań,
przekazywał
wypożyczone na
swoje dane różne
samochody
współoskarżonemu,
w zamian za
„działkę” będąc

<p>uzależnionym od narkotyków. Działał przy tym w krótkich odstępach czasu i ze z góry powziętym zamiarem. Wiedział przy tym, że ów współoskarżony nie posiada prawa jazdy.</p> <p>Z kolei eksponowana przez skarżącego okoliczność, że postępowanie prowadzone było długotrwałe jest okolicznością względną, ale na pewno nie ma wpływu na wymiar kary. Konieczność uiszczenia kosztów sądowych związanych z prowadzonym postępowaniem jest konsekwencją wydanego wyroku skazującego i jest zasadą, a i wysokość owych kosztów (nota bene przecież nie wyliczonych) pozostaje bez wpływu na wymiar kary, a za to wymiar kary ma wpływ na wysokość wymierzonej opłaty.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Podnosząc powyższe zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonemu karę</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

1 roku pozbawienia wolności			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Skoro Sąd I instancji poczytał na korzyść i niekorzyść oskarżonego wszystkie okoliczności łagodzące oraz obciążające, a więc w należyty sposób ocenił warunki osobiste oraz właściwości B. G., a także stopień zawinienia i społecznej szkodliwości czynu, to brak było podstaw do modyfikacji wyroku.			
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU			
4.1.			
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności			
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO			

1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Wymierzona B. G. kara		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Skoro Sąd I instancji poczytał na korzyść i niekorzyść oskarżonego wszystkie okoliczności łagodzące oraz obciążające, a więc w należyty sposób ocenił warunki osobiste oraz właściwości B. G., a także stopień zawinienia i społecznej szkodliwości czynu, to brak było podstaw do modyfikacji wyroku.		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Zwięźle o powodach zmiany		

1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>			
1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			

<p>1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</p>		
<p>1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>6. Koszty Procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>II</p>	<p>Zgodnie z wnioskiem i oświadczeniem obrońcy z urzędu oskarżonego, na podstawie § 17 ust. 2 pkt 5 i § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2019.18 z późniejszymi zmianami) zasądzono na jego</p>	

rzecz koszty
nieopłaconej
pomocy prawnej
udzielonej
oskarżonemu z
urzędu w
postępowaniu
odwoławczym. Sąd
odwoławczy przy
tym nie uwzględnił
postulatu obrońcy
o zasądzenie kwoty
1200 zł
powiększonej o
podatek VAT.

Bezspornym jest, że
w obrocie prawnym.
funkcjonują dwa
rozporządzenia
regulujące
odmiennie sytuację
adwokata, które
opierają się na
innej podstawie
faktycznej i prawnej
upoważnienia i
obowiązku tego
adwokata do
świadczenia pomocy
prawnej. Pierwsze z
wyżej przywołanych
wskazuje na
sytuację, gdy
adwokat
ustanowiony zostaje
obrońcą z urzędu.
Drugie zaś wskazuje
na sytuację
świadczenia pomocy
prawnej „nie
z urzędu” –
czyli na zasadzie
wyboru obrońcy/
pełnomocnika przez
zainteresowanego
uzyskaniem takiej
pomocy. Rację
ma obrońca, że
Trybunał

Konstytucyjny w wyroku z dnia 23 kwietnia 2020 r., sygn. SK 66 / 19 wskazał, że różnicowanie sytuacji majątkowej adwokatów z punktu widzenia tego, czy pomoc prawną świadczą z urzędu, czy z wyboru, nie jawi się jako uzasadnione. Uznał przy tym za niekonstytucyjny zapis § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015 r., poz. 1801). Orzeczenie to jednak w żaden sposób – wprost – nie wskazywało na niekonstytucyjność rozporządzenia z 2016 r., które było postawą orzekania w przedmiotowej sprawie.

Nie sposób przy tym uznać, że skoro Trybunał Konstytucyjny wskazał na niekonstytucyjność zapisów Rozporządzenia

Ministra
Sprawiedliwości z
dnia 22 października
2015 r. w sprawie
ponoszenia przez
Skarb Państwa
kosztów
nieopłaconej
pomocy prawnej
udzielonej przez
adwokata z urzędu
(Dz. U. z 2015
r., poz. 1801)
to rozporządzenie
obecne (z roku
2016 r.), jako
także różnicujące
stawki adwokackie
w odniesieniu do
tych, jakie wynikają
z rozporządzenia z
2015 r., również
winno zostać w
przedmiotowej
sprawie uznane
za niekonstytucyjne.
Orzeczenie
Trybunału
Konstytucyjnego,
który wskazał, że
bez względu na
sposób umocowania
adwokata do
świadczenia pomocy
prawnej adwokat
zobligowany jest
do dochowania jak
największej
staranności w
wykonywaniu
swoich obowiązków
i dbania o interesy
klienta, abstrahuje
jednak od tego,
że przecież w
przypadku
świadczenia pomocy
prawnej z urzędu
płatnikiem za te
usługi jest Skarb

Państwa – czyli de facto ogół społeczeństwa – a nie osoba prywatna, jak w przypadku pomocy prawnej świadczonej z wyboru. Za pomoc świadczoną z urzędu wysokość wynagrodzenia adwokata nie może być więc ustalana swobodnie, z uwzględnieniem wyłącznie potencjalnego szacunku usługi prawnej, ale też i z uwzględnieniem samych możliwości finansowych państwa. Z pola widzenia nie może też umykać, że przecież osoba decydująca się na zawód adwokata, wnosząca o wpisanie jej na listę adwokacką oraz na wykonywanie usług prawnych także, jako adwokat z urzędu, podejmuje w tej mierze decyzję swobodnie, z uwzględnieniem jednak obowiązującego porządku prawnego, w tym różnej skali wynagrodzeń za pomoc prawną z urzędu i z wyboru. W odniesieniu do czynności adwokackich wykonywanych z urzędu, a z

	<p>wyboru, nie sposób też przeoczyć, że w tym pierwszym przypadku zainteresowany pomocą prawą nie ma prawa wyboru osoby adwokata. Możliwość zaś decydowania o osobie adwokata do pożądaney pomocy prawnej na zasadzie swobody wyboru wprost uzasadnia to, by kształt stawek adwokackich w regulującym to rozporządzeniu z roku 2015 r. określono na wyższym pułapie niż w rozporządzeniu z roku 2016 r. o świadczeniu pomocy prawnej z urzędu.</p>	
III	<p>Na podstawie art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 633 kpk zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki na niego przypadające oraz opłatę na zasadzie art. 2 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz.U. z 1973r. Nr 49, poz.223 z późniejszymi zmianami).</p>	

7. PODPIS	
SSA Andrzej Wiśniewski SSA Piotr Brodniak SSO del. Iwona Gdula	

1.3 Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego B. G.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wymierzona kara		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------